

50. LILLA CARL, SOV SÖTT I FRID.

Nordl 2

Lil - la Carl sov sött i frid, ty du får tids nog
Tids nog se vår on - da tid och hen - nes gal - la

va - ka. Värld - en är en sor - ge - ö.
sma - ka.

Bäst man an - das, skall man dö och bli mull till - ba - ka.

Lilla Carl, sov sött i frid,
ty du får tids nog vaka.
Tids nog se vår onda tid
och hennes galla smaka.
Världen är en sorgeö:
Bäst man andas, skall man dö
och bli mull tillbaka.

En gång, där en källa flöt
förbi en skyl i rågen,
stod en liten gosse söt
och spegla sig i vågen.

Bäst sin bild han såg så skön
uti böljan, klar och grön,
strax han inte såg'en.

Så är med vår levnad fatt
och så försvinna åren.
Bäst man andas gott och glatt
så lägges man på båren.
Lilla Carl skall tänka så,
när han ser de blommor små
som bepryda våren!

Sova lulla, lilla vän.
Din välgång alla gläda.
När du vaknar, ska vi se'n
dig klippa häst och släda;
se'n små hus av kort — lull, lull —
ska vi bygga, blåsa kull
och små visor kväda.

Mamma har åt barnet här
små gullskor och gullspanne;
och om Carl beskedlig är,
så kommer rättnu pappa.
Lilla barnet mamma ger . . .
Sove lulla! Ligg nu ner,
och din kudde klappa.

(Carl Mikael Bellman.)